

Mestečko, na ktoré nezabúdžeme

Na horských stráňach Krušných hôr, rozložené nad Litvínovom, leží mladé mestečko Meziboří. Darmo by ste tu hľadali historické či kultúrne pamiatky. Nič takého tu nie je. Je to moderné mestečko mladých ľudí, ktoré nedávno oslávilo dvadsiate narodeniny.

Vtedy, pred dvadsiatimi rokmi, prerušili ticho starej dedinky Šenbachu mladí ľudia, aby sa dali do boja s ťažkým kopcovitým terénom a premenili v skutok predstavy projektantov a architektov o meste večnej mladosti pre učňov priemyslových podnikov mosteckého okresu.

Mestečko, ktorého prvými staviteľmi boli príslušníci ČSM, rástlo ako z vody. Do prvých internátov sa nasťahovali mladí učni z fabriek a závodov, do moderných bytov o čosi starší vychovávateľia, rodiny mladých baníkov a zamestnanci mesta. Prišiel rad aj na kultúrny dom a kúsok nad ním pod lesom uzrela svetlo sveta moderná športová hala, v ktorej nechýba ani sauna. Hala a desiatky obetavých funkcionárov umožnili organizovať v Meziboří aj veľké celoštátne akcie gymnastov, hadzanárov, volejbalistov a sústredenia reprezentantov. A v roku svojich dvadsiatych narodenín vošlo mestečko mladých do dejín európskeho športu. O Meziboří, ktoré do nedávnych dní v zahraničí na našich mapách darmo hľadali, bude čítať celý svet.

Výsledky, ktoré tu na I. halových ME zo vzduchových zbraní strelci dosiahli, uverejnili a ešte budú uverejňovať nielen strelecké, ale aj mnohé ďalšie športové časopisy všetkých kontinentov. Ani z listiny svetových rekordov tak rýchlo nevymizne meno severočeského mestečka, ktoré strelci aj funkcionári zo zahraničia zo začiatku tak ťažko vyslovovali. Stačilo však niekoľko prvých dní pobytu, aby sa to takmer dokonale naučili. Iste aj z vďaky a z úcty k tým, ktorí im prostredie a pobyt pripravili tak, že naň — ako sami niekoľkokrát povedali — nikdy nezabudnú. A každý, kto na majstrovstvách bol, vám potvrdí, že to vôbec neboli slová iba zo zdvorilosti a vďaky k hostiteľovi.

V marci 1957 navštívil Meziboří vtedajší prezident republiky Antonín Zápotocký. Dodnes tu na jeho návštevu spomínajú a radi sa popýšia zápisom, ktorý tu v ten deň prezident republiky napísal:

„Ať nově založená obec Meziboří, soustřeďující v prvopočátcích mládež pracovních záloh, stane se průkopníkem nového, bohatého a plodného života v naší lidově demokratické, k socialismu spějící republice.“

Dôkazom toho, že si v mestečku mladých jeho slová zobrali k srdcu, sú aj prvé ME zo vzduchových zbraní. Ano, Meziboří sa stáva priekopníkom novej vrcholnej súťaže v športovej strelbe, ktorej aj vďaka skvelému usporiadaniu predpovedajú všetci veľkú budúcnosť. Je krásne a príjemné zvíťaziť na športovom poli. Byť tu prvým. Dokázať však po prvý raz, bez skúseností zorganizovať tak veľkú akciu a zvíťaziť na tomto poli, určite nie je o nič menej obdivuhodné. Desiatky obetavých funkcionárov organizačného výboru riaditeľstva pretekov, rozhodcovia až do posledného zapisovateľa, či už boli z okresu Most, alebo z iných miest našej republiky, to dokázali. Pravda, predovšetkým vďaka tomu, že našli obdivuhodné pochopenie u straníckych orgánov, ľudovej správy, závodov a podnikov, aj OV Zväzarmu.

Do pera sa nevdojak tlačia mená tých, čo sa o úspech najviac zaslúžili. Je jich však príliš veľa. A napokon, oni to určite preto „aby boli v novinách“ nerobili. Im stačil pocit dobre vykonanej práce a stisk ruky tých, pre ktorých to príjemné vrcholné športové prostredie vytvorili.

Majstrovstvá Európy zo vzduchových zbraní v hale boli v meste bez historických pamiatok a udalostí, ale v meste, ktoré vojde do histórie. Ako mesto I. ME, mesto ochotných a príjemných ľudí, výborných organizátorov a hostiteľov, mesto mladých, ktorým rovnako, ako disciplíne, ktorá sa tu strieľala, patrí budúcnosť.

Bohumír Eisner